

Dorota Szlifirska, Leszek Gajewski

Pełczyska, pow. Pińczów

Informator Archeologiczny : badania 7, 126

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PEŁCZYSKA, pow. Pińczów

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem
Uniwersytetu Warszawskiego
i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadzili mgr Dorota Szlifirska i
mgr Leszek Gajewski, Finansował WKZ w
Kielcach. Dziewiąty sezon badań, Osada z
okresu lateńskiego i wpływów rzymskich,
osadnictwo z epoki brązu i wczesnego śred-
niowiecza.

Celem badań było ustalenie wschodniego zasięgu osady późnolateńskiej na stanowisku "Strugi" oraz kontynuacja badań na stanowisku "Błonie". Wykop sondażowy usytuowany 300 m na wschód od wykopów prowadzonych w 1969 roku nie wykazał żadnych śladów po osadnictwie starożytnym.

Na stanowisku "Błonie" nawarstwienia wyróżnione w zeszłym roku kontynuowały się w kierunku wschodnim.

W warstwie 3 odkryto skupisko skorup należących do kilku naczyń garnkowych z wczesnych faz okresu wczesnośredniowiecznego - VII - VIII wiek. W warstwie 4, w płytkim zagłębieniu leżały kości szkieletu konia / tarpan/. Wystąpiły też znaleziska związane z metalurgią metali kolorowych m.in. kilkanaście soplowatych kawałków miedzi lub brązu, odłamki zeszkliwionej polepy. W warstwie 7 znaleziono liczne ułamki ceramiki typu łużyckiego oraz fragment naszyjnika brązowego. W spągu warstwy odkryto kilka ułamków ceramiki trzcinieckiej.

Kontynuowano eksplorację półziemianki, której część zachodnią zbadano w roku ubiegłym. Przy ścianie wschodniej pomieszczenia prawie na osi założenia, odkryto wyrąbaną w podłodze jamę, głębokości 50 cm od poziomu podłogi, średnicy 40 cm., odpowiadającą jamie odkrytej przy ścianie zachodniej. Mniej więcej po środku ściany północnej i południowej wyrąbane były, częściowo w ścianach, częściowo w podłodze, owalne zagłębienia o głębokości 50 cm. Usytuowanie tych zagłębień, ich kształt i wymiary wskazują, że służyły one jako miejsce do umocowania słupów drewnianych należących zapewne do konstrukcji szkieletowej ścian lub dachu. Wymiary pomieszczenia : 3,50 m x 4,50 m.

W warstwach wypełniających pomieszczenie znaleziono dużą ilość fragmentów naczyń / siwa i grafitowa ceramika tzw. celtycka/ krawki z ułamków naczyń ręcznie lepionych i wykonanych na kole, wiele ułamków kości zwierzęcych porożypywanych, niektóre ze śladami opalenia a także żelazną siekierę oraz żelazną fibulę / typ B środkowolateńskiego schematu wg J. Kostrzewskiego/.